

Sám svatí Ján oheň kladie

Sám sva-tí Ján o-heň kla - d'ie, sám sva-tí Ján
o-heň kla-d'ie. Ved' ho on na-klá-dol na tri stra-ňi,
ved' ho on na-klá-dol na tri stra - ňi.
Sed-ľiak o - rie, pro-so se - je, sed-ľiak o - rie,
pro-so se - je. A to sa mu pro - so dob-re u - ro -
d'i - lo, a to sa mu pro-so dob-re u - ro - d'i - lo.

Sám svatí Ján oheň kladie,
sám svatí Ján oheň kladie.

Sedľiak orie, proso seje,
sedľiak orie, proso seje.

Ved' ho on nakládol na tri straňi,
ved' ho on nakládol na tri straňi.

A to sa mu proso dobre urodilo,
a to sa mu proso dobre urodilo.

Koľko na ňebi hviezd, toľko narok ňeviest

Koľ - ko na ňe-bi hviezd, toľ - ko na rok ňe-viešť,—
 daj, bo-že, daj! Koľ - kov ľi-žič-ní-ku ľi-žíc,
 toľ - ko na rok dru-žíc,— daj, bo-že, daj!
 Koľ - ko na pe-ci kap-cov, toľ - ko na rok chlapcov,—
 daj, bo-že, daj! Koľ - ko na po-ľi-ci ta-ňie-rov,
 toľ - ko na rok fra-je-rov,— daj, bo-že, daj!
 Koľ - ko na po-ľi ko-lov, toľ - ko na rok vo-lov,—
 daj, bo-že, daj! Koľ - ko na sme-t'is-ku sme-t'í,
 toľ - ko na rok d'e - t'í, daj, bo-že, daj!

Koľko na ňebi hviezd, toľko narok ňeviest,
daj, bože, daj!

Koľko na poľici taňierov, toľko narok frajerov,
daj, bože, daj!

Koľko v ľižičníku ľižíc, toľko narok družíc,
daj, bože, daj!

Koľko na poľi kolov, toľko narok volov,
daj, bože, daj!

Koľko na peci kapcov, toľko narok hlapcov,
daj, bože, daj!

Koľko na smeťisku smeťí, toľko narok deťí,
daj, bože, daj!

O Jáne, Jáne, o Jáne, na brežňianskom jarmoce

O, Já - ňe, Já - ňe, o, Já - ňe, na brez-ňian-skom
 jar-mo - ce. O, Já - ňe, Já - ňe,
 o, Já - ňe, čo tam pre - dá - va - jú?

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
na brežňianskom jarmoce.

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
čo mláďencu cena?

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
len za sto strieborných.

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
čo dovici cena?

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
čo tam predávajú?

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
len za večeť sena.

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
čo dovoci cena?

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
len za starú riečicu.

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
len mláďencov a dievke.

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
čo dievčaťu cena?

O, Jáne, Jáne, o, Jáne,
len za starí hrniec.

„Hra o Dorote“

Ži - la sva - tá Do - ro - ta s po - bož - né - ho ži - vo - ta.
 Ži - la sva - tá Do - ro - ta s po - bož - né - ho ži - vo - ta...
 Poč - kaj, ka - ťe, ňe - po - spie - chaj, za - drž me - ča svoj - ho!
 Čis - tá pa - na ťi po - ru - čí, u - drieš krá - ľa svoj - ho!
 Tak ťe - ba do ňe - ba po - ve - dú, z ťe - bou bí - vat' bu - dú.

a) Žila svätá Dorota

Žila svätá Dorota s pobožného života.
Kráľ sa na ňu rozhňeval, na oľeji smažiť dal.
Čím sa viacej smažila, tým krásnejšia bola.
Poslal po ňu dva kati, že ju on chce vidieť.

b) Počkaj, kaťe, ňepospiechaj

Počkaj, kaťe, ňepospiechaj,
zadrž meča svojho!
Čistá pana ťi poručí,
udrieš kráľa svojho!
Tak ťeba do ňeba povedú,
s ťebou bivať budú.

Čarodníca čarodná, podvodníca podvodná,
ňespomuožu tvé čari, ani žiadne podvodi.

Spomuože ťi ostrý meč,
kef ťi hláuka spadne preč!